

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 7. 1919, sp. zn. R I 294/19

Číslo: 239/1919

Právní věta:

Zmocnění úředníka výrobního a hospodářského společenstva k podpisování firmy není předmětem zápisu do společenstevního rejstříku.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 22.07.1919

Spisová značka: R I 294/19

Číslo rozhodnutí: 239

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rejstříkový soud (obchodní soud v Praze) zamítl žádost společenstva: „Občanská záložna na S.“ by byl zapsán do družstevního rejstříku ředitel záložny, ježto není ani členem představenstva ani prokuristou.

Rekursní soud stížnosti nevyhověl.

Důvody:

Pro společenstva platí dle § 13 zákona ze dne 9. dubna 1873 čís. 70 ř. z. předpisy obchodního zákona, pokud onen zákon nic jiného neustanovuje. Dle § 12 záloženských stanov spravuje záložnu valná hromada a výbor. Dle § 14 odst. 3 a § 15 zál. stanov volí valná hromada výbor jako představenstvo záložny a nutno dle § 16 it. zák. jména členů výboru do rejstříku družstevního zapsati. Naproti tomu jest volba úředníků aktem správy a řízení (viz § 15 odst. 5 a § 14 záloženských stanov) a jména úředníků do rejstříku družstev se nezapisují, a nelze jich zapisovati potud, pokud nejsou snad členy výboru nebo prokuristy – a tím ředitel František C., za zápis jehož jména žádáno, není – (čl. 12, 45 obch. zák.). Toto zákonné ustanovení není nijak změněno § 15 odst. 10 zál. stanov, poněvadž právě jen jména úředníků neprokuristů do rejstříku zapisovati jest vyloučeno. Jakmile by tedy p. František C. byl prokurou pověřen, nebylo by nic tomu na závadu, by bylo zapsáno do rejstříku jeho jméno. To, že již zápis úředníka neprokuristy byl dříve jednou neb vícekrátě záložně povolen, nemění ničeho na stavu věci, poněvadž přece ustanovení zákona tím, že jich nebylo správně

použito, neztráceli své působnosti. Poněvadž tedy všechny jiné než zákonem předepsané zápisy do rejstříku jsou vyloučeny, nebylo lze rekursu proti odmítnutí zápisu ředitele Františka C. do společenstev, rejstříku vyhověti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti.

Důvody:

Nejsou dány podmínky, za kterých dle § 16 cís. pat. z 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. dovolací rekurs proti souhlasným rozhodnutím nižších stolic se připouští. Dle čl. 12 obch. zák. mají býti činěny do obchodného rejstříku jenom takové zápisy, které zákon obchodní nařizuje. Tento předpis platí dle § 7 zákona ze dne 9. dubna 1873 čis. 70 ř. z. též o rejstříku společenstevním (§ 1 nařízení ze dne 14. května 1873 čis. 71 ř. z.). Dle § 6 tohoto zákona dlužno ze smlouvy společenské, do rejstříku zapsané, uveřejniti – tedy též v rejstříku v patrnost uvésti – pouze formu, jakou představenstvo za společenstvo podepisuje. Není pochybnosti, že dle § 26 zákona a čl. 48 obch. zák. mohou úředníci společenstva ustanoveni býti jako zmocněnci s oprávněním firmu podepisovati. Není však v zákoně stanoveno, že takové zmocnění do rejstříku zapisováno býti má, kdežto členové představenstva, kteří jsou dle § 17 firmu podepisovati oprávněni, dle § 16 zákona musí býti ohlášeni. Jest tedy správným úsudek, že zmocnění úředníka společenstva ku podepisování firmy není předmětem zápisu do rejstříku společenstev a nejsou proto souhlasná usnesení obou nižších soudů protizákonná.